

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ایمل خان فیضی

۲۷ جولای ۲۰۱۱

ادامه جنگ،

تلاش برای دوام حضور امریکا- ناتو در افغانستان

رئیس جمهور کرزی می گوید که من بعد، یعنی بعد از انتقال مسؤلیت های امنیتی به نیروهای افغان، ادامه جنگ از سوی مخالفین مسلح به معنی تلاش برای بقاء حضور غرب در افغانستان خواهد بود: به این معنا که آنها "با ناتو و امریکائی ها دست دارند (همکار هستند) و برای ادامه حضور آنها در اینجا کار می کنند."^۱

رئیس جمهور کرزی، سه شنبه ۲۶ جولای، طی یک کنفرانس خبری در کابل گفت: "ظاهراً شعار شان (مخالفین مسلح دولت) این است که در اینجا نیروهای خارجی آمده اند و این ها در مقابل شان می جنگند. پروسه انتقال آغاز شد و دلیلی وجود ندارد که چه طالب و یا دیگران بالای مردم خود به عنوان ناتو، امریکائی و خارجی حمله کنند. اگر این ها به حملات خود بالای خاک ما ادامه دادند، پس این ها برای اسلام و وطن کار نمی کنند، بلکه برای همین خارجی هائی که امروز در اینجا هستند، کار می کنند تا حضور شان در افغانستان بقاء پیدا کند."^۲

چه تحلیلی می توان از این چنین اظهارات نمود؟

به سلسله انتقادات قبلی خود از سیاست های نادرست قدرت های غربی در کشور، آقای کرزی با این اظهارات تازه و سنگین از لحاظ سیاسی، یکبار دیگر ضربه محکمی را به حضور امریکا و ناتو در افغانستان وارد نموده است. این گفته های رئیس جمهور را می توان چنین تلقی کرد که رابطه همکاری برخی از مخالفین مسلح دولت با امریکا و ناتو در افغانستان دور از واقعیت نیست و یا نخواهد بود.

از سوی دیگر، با این اظهارات خود، رئیس جمهور کرزی ادامه "حضور امریکا و ناتو" در کشور را به نحوی تحت سؤال قرار داده است. به قول او، اگر مخالفین مسلح دولت بعد از افغانیزه شدن مسؤلیت های امنیتی، باز هم

¹ http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/2011/07/110726_k01_karzai_transition.shtml

² <http://da.azadiradio.org/content/article/24277435.html>

به حملات خود علیه مردم ادامه دهند، این کار آنها حضور امریکا و ناتو در کشور را دوام خواهد بخشید: یعنی که ضرورت حضور آنها بعد از انتقال کامل مسؤولیت های امنیتی به جانب افغانی، دیده نمی شود.

این در حالی مطرح می گردد که بحث روی موضوع پیمان همکاری های ستراتیژیک میان افغانستان و امریکا هم هنوز جریان دارد و گفته می شود که شکل یک قضیه مشروطه را به خود گرفته است. رئیس جمهور کرزی موافقه روی پیمان فوق الذکر را منوط به پذیرفتن شروط حکومت افغانستان از سوی ایالات متحده امریکا گفته است. به گفته او "شرط این است که خود سری های نیروهای خارجی در افغانستان گرفته شود، شرط این است که آنها نباید از طرف شب داخل خانه های مردم نیروهای خارجی در افغانستان باید قانونمند شود، شرط این است که آنها نباید از طرف شب داخل خانه های مردم شوند، آنها باید بندی خانه نداشته باشند، در این موارد تا حالا ما با آنها به توافق نرسیده ایم. تا زمانیکه این شرایط را نپذیرند، این پیمان به امضاء نمی رسد."³

ولی در شرایط حاضر و وابستگی های سیاسی موجود، آیا عملاً ممکن است تا، به گفته رئیس جمهور، خود سری های نیروهای خارجی در کشور گرفته شود؟ آیا می توان به تلاشی ها و بد رفتاری های خودسرانه آنها نقطه ختم گذاشت؟ آیا می توان حمایت امریکا از جنگ سالاران، ناقضین حقوق بشر و گروه های شبه نظامی اجیر را منتهی کرد؟ و آیا واقعاً می توان فعالیت و حضور نیروهای خارجی را قانونمند ساخت؟

جواب به این سؤاها خارج از محدوده این تبصره مختصر بر بیانات تازه رئیس جمهور کرزی می باشد.

اظهارات اخیر رئیس جمهور کرزی، در چوکات هر سیاست که باشد، بیانگر این حقیقت است که ادامه عمدی جنگ در کشور می تواند ضرورت امضاء پیمان ستراتیژیک را مهم جلوه دهد و تداوم جنگ در کشور به نحوی ادامه سیاست امریکا و حضور نظامی آن کشور در افغانستان و منطقه باشد. ولی به گفته یک مبصر افغان، "تاریخ افغان ها ثابت کرده است که هرکسیکه برای تأمین منافع خویش راه افغانستان را در پیش گرفته و در این راه منافع افغان ها را نادیده گرفته است، در نهایت از پا در آمده و به عبارتی دیگر دست از پا درازتر مجبور به ترک کشور و نادیده گرفتن خواسته های خویش شده است." /ختم/

³ <http://da.azadiradio.org/archive/news/latest/1090/1090.html?id=24277196>